

ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА НАСТАВЕ

Зашто?

Због разлика међу ученицима:

- разлике у физичким способностима,
- разлике у менталним способностима,
- разлике међу ученицима истих општих способности,
- разлике у знањима.

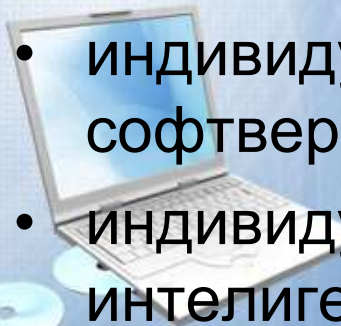
Шта је индивидуализована настава?

- Под појмом индивидуализоване наставе подразумева се стварање различитих услова и околности за извођење наставе узимајући у обзир индивидуалне разлике међу ученицима – водећи рачуна о њиховима претходним знањима и искуствиам, њиховим способностима, као и интерсеовањима.

Облици индивидуализоване наставе

- индивидуализована настава примјеном задатака на три и више нивоа сложености
- индивидуализована настава примјеном програмиране наставе
- индивидуализована настава примјеном егземпларне наставе
- индивидуализована настава примјеном групног облика рада
- индивидуализована настава примјеном образовних софтвера
- индивидуализована настава примјеном вјештачке интелигеције и експертских система.

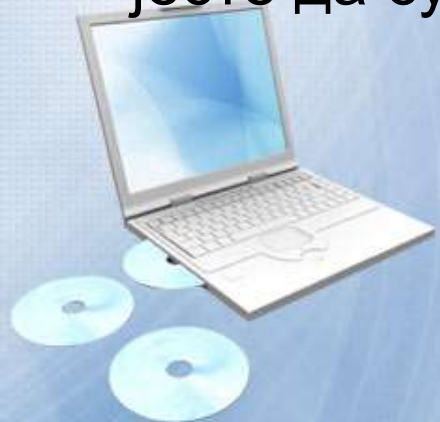
Задаци на три нивоа тежине

Приликом дефинисања задатака на више нивоа тежине треба поћи од образовних стандарда.

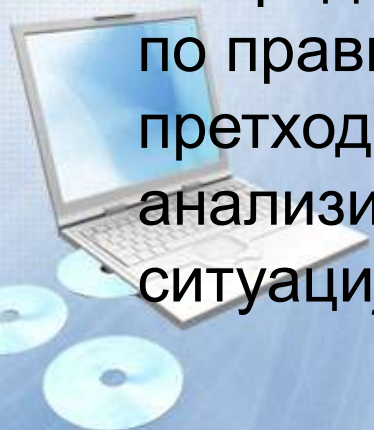
Образовни стандарди представљају знања, вјештине и умјења која ученици треба да стекну до одређеног нивоа образовања.

Основна карактеристика образовних стандарда јесте да су мјерљиви

Најчешће се формулишу на три нивоа:

1. Основни ниво (ниски) – обухватају темељна знања, вјештине и умјења која су неопходна за свакодневни живот и/или за наставак школовања
2. Средњи ниво – обухвата све оно што просјечан ученик може да достигне
3. Напредни ниво (високи) – садржаји на овом нивоу су по правилу су конгитивно сложенији од садржаја на претходним нивоима. На овом нивоу ученици трба да анализирају, повезују знања, примјењују их у новим ситуацијама, упоређују, критички расуђују,...

Реализација наставе на три нивоа сложености садржи следеће фазе:

1. Идентификација разика у нивоима и структури знања, као и осталих разлика међу ученицима –
2. Припремање вјежби различитог нивоа сложености,
3. Извођење вјежби,
4. Вредовање рада ученика.

На основу идентификованих разлика у знањима ученика приступа се изради три нивоа задатака:

1. Ниво А – садржи 70% задатака или питања познавања основних програмских садржаја и 30% разумијевања
2. Ниво Б – садржи 70% задатака или питања разумијевања програмских садржаја и 30% самосталне примјене знања,
3. Ниво Ц – садржи 70% самосталне примјене знања и 30% стваралачке примјене знања.

Могуће је дефинисати пет нивоа стандарда постигнућа ученика:

1. Ниво А – обухвата темељна знања, вјештине и умјења којима је овладало 90% ученика
2. Ниво Б – обухвата знања и умјења којима је овладало 75% ученика
3. Ниво В – обухвата знања и умјења којима је овладало 50% ученика
4. Ниво Г – обухвата знања и умјења којима је овладало 25% ученика
5. Ниво Д – обухвата знања и умјења којима је овладало 10% ученика

***Важна правила за
конструкцију добрих
задатка***

Основно правило јесте -
„питај једно по једно“.

Задатак треба да је **фокусиран**

Задаци треба да су **јасни**

Инструкције за рјешавање треба да су **јасне** - заокружи, подвуци, прецртај и сл.

Задатак не смије да **дискриминише** било коју групу ученика

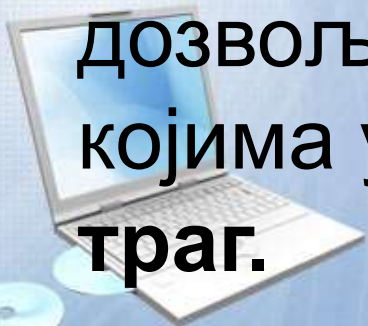
Формулација задатака мора бити у **позитивној форми**

У задацима вишеструког избора треба да буде **4 или 5 алтернатива**.

Све алтернативе треба да су уједначене по дужини. Што су алтернативе ближе по смислу задатак је тежи.

Никакво надмудривање са учеником није дозвољено. Нису дозвољене „цаке” којима ученика наводимо на **погрешан траг**.

Примјер задатака на три нивоа

Наставна тема: КАНЦЕЛАРИЈСКО ПОСЛОВАЊЕ

1. Дефиниши MS Excel.
2. Шта је радна свеска, шта радни лист, а шта ћелија?
3. У MS Excel-у направи сљедећу табелу:

Град	средња температура
Фоча	-5
Сарајево	-9
Требиње	4
Гацко	-6

4. Претходну радну свеску сачувај у фолдеру ШКОЛА (направи га на диску Ц) под именом ВЈЕЖБА1.

СРЕДЊИ НИВО

1. Обајснити шта је то активна ћелија.
2. Означи ред 10, а затим колону Б.
3. У ћелију А23 уписати број 35 и поравнати га на средину ћелије (вертикално и хоризонтално поравнање).
5. У MS Excel-у направи слједећу табелу:

град	темпертура за 1. мјесец	темпертура за 2. мјесец	средња температура
Фоча	-5	-4	
Сарајево	-9	-5	
Требиње	4	5	
Гацко	-6	-4	

6. У претходној табели израчунати средњу температуру коришћењем формуле.
7. На основу претходне табеле направити дијаграм по избору.

1. Направити табелу у којој су приказане оцјене ученика по предметима, при чему је у посљедњој колони потребно израчунати закључну оцјену, а у ћелији A25 израчунати општи успјех ученика. Ћелије у којима се налазе називи предмета обојити жутом бојом, општи успјех ученика плавом. Уколико је успјех из неког предмета недовољан, потребно је, коришћењем условног формата, такву ћелију обојити црвеном бојом.
2. На основу претходне табеле направити стубичасти дијаграм.

Примјер задатака на више нивоа

Наставна тема: КАНЦЕЛАРИЈСКО ПОСЛОВАЊЕ

НИВО „А“

1. Шта је MS Excel?
2. Покрени програм MS Excel преко иконице и стартног менија.
3. Шта је радна свеска?
4. Како се препознају датотеке у MS Excel-у?

НИВО „Б“

1. Шта је радни лист, а шта ћелија?
2. Како се зове линија на слици:

3. У MS Excel-у направи следећу табелу:

град	средња температура
Фоча	-5
Сарајево	-9
Требиње	4
Гацко	-6

3. Претходну радну свеску сачувај у фолдеру ШКОЛА (направи га на диску Ц) под именом ВЈЕЖБА1.

1. Обаснити шта је то активна ћелија.
2. У MS Excel-у направи и форматирај како је задано следећу табелу:

град	температура за 1. мјесец	температура за 2. мјесец	средња температура
Фоча	-5	-4	
Сарајево	-3	-5	
Требиње	4	5	
Гацко	-6	-4	

НИВО „В“

3. У претходној табели израчунати средњу температуру коришћењем формула.

НИВО „Г“

1. Означити ред С, а затим колону 5 у радној свесци.
2. Како се разликују копирање и премијештање података?
3. Између редова 3 и 4 уметни нови ред.
4. Прошири колону 3.
5. Направити сљедећу табелу:

вриједност А	вриједност Б	вриједност Ц	Вриједност Д
-125	8	78	
58	12	-564	
654	46	-111	

6. Вриједност D израчунати према формули: $D = A^2 + 22B^4 - (C + A)^2$.

НИВО „Д“

1. Направити табелу у којој су приказане оцјене ученика по предметима, при чему је у посљедњој колони потребно израчунати закључну оцјену, а у ћелији A25 израчунати општи успјех ученика. Ћелије у којима се налазе називи предмета обојити жутом бојом, а оне са општим успјехом ученика плавом. Уколико је успјех из неког предмета недовољан, потребно је, коришћењем условног формата, такву ћелију обојити црвеном бојом.
2. На основу претходне табеле направити дијаграм по избору.

ХВАЛА ЗА ПАЖЊУ!